Ч. 287 (11.538). Львів, четвер 27. грудня 1928. Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. — Гол. Редактор приймає від 11–12 год. перевполуднем. — Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: Америка 1 долар, Франція, Голляндія, Бельгія 20 фр. фр., Італія 7·50 зл., Німеччина 7·50 зл., Швайцарія 5 шв. фр., Чехословаччина 30 ч. к., Румунія 15 лей, Болгарія 7·50 зл., Австрія 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зл.

Телеф. Редакції: 49-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Огляд парляментарної діяльности Українського Клюбу
від осінньої сесії до кінця року (30.X–21.XII.).

I. СОЙМ.

1. Комісії.

а) Бюджетова Комісія. Постійні члени комісії: посли С. Хруцький і В. Целевич. Виступали: 21. XI. пос. С. Хруцький у загальній дебаті; 27. XI. пос. В. Целевич при розгляді бюджету міністерства внутрішніх справ; тогож дня пос. В. Целевич зголосив застереження проти змісту та тону заяви міністра внутр. справ ген. Складковського; 28. XI. пос. Целевич у справі емеритур і інвалідських рент; тогож дня пос. Хруцький промовляв у справі додаткових кредитів уряду; 3. XII. пос. О. Луцький при розгляді бюджету м-ства публичних робіт; 5. XII. пос. О. Луцький при розгляді бюджету президії ради міністрів; 6. XII. пос. Ст. Баран при бюджеті м-ства земельних реформ; 7. XII. пос. В. Целевич при бюджеті м-ства праці й суспільної опіки; 12. XII. пос. О. Луцький при бюджеті м-ства хліборобства; 17. XII. пос. Хруцький склав протест проти заяви міністра хліборобства Ніядковського; 18. XII. пос. Хруцький — при бюджеті м-ства освіти; 21. XII. пос. М. Рудницька зголосила заяву про становище Клюбу до позицій у бюджеті на український університет.

б) Конституційна Комісія. Постійні члени: посли: д-р І. Блажкевич і С. Хруцький. 29. XI. промовляв пос. Блажкевич проти внеску ББ на зміну конституції; тогож дня пос. Хруцький запитував присутнього віцеміністра справедливости Цара про становище уряду до зміненої редакції внесків ББ. 6. XII. пос. Блажкевич — у тій самій справі, полємізуючи з доводами пос. Лібермана (ППС) під адресою Українського Клюбу. У цій комісії пос. Хруцький має реферувати внесок Українського Клюбу на зміну урядової номенклятури „руський“ на „український“ та внесок на упорядкування правного стану майна православної Церкви. Пос. Блажкевичеві призначено реферат внеску на ухилення декрету про скасування Краєвого Виділу у Львові.

в) Адміністраційна Комісія. Постійні члени: пос. Целевич і д-р Баран. 12. XII. виступав пос. Целевич у підкомісії для спр. церковних оплат; 11. XII. пос. В. Целевич реферував внески Українського Клюбу і Клюбу радикалів у справі листопадових подій; тогож дня пос. д-р Біляк ставив у цій справі внеску запитів до присутнього представника уряду; тогож дня пос. Целевич зголосив внесок на недовіря голові Комісії пос. Полякевичеві (ББ).

г) Земельна Комісія. Постійні члени: посли О. Луцький (голова комісії), Г. Тершаковець і О. Вислоцький. 14. XI. пос. Г. Тершаковець промовляв у справі цін на зерно в державних дібрах.

д) Комісія земельних реформ. 28. XI. пос. О. Гарушевський промовляв проти стягання залеглих кредитів Банком Рільним. 18. XII. пос. Луцький увійшов до підкомісії для унормування надачі правного титулу (власности) парцелянтам; 18. XII. пос. Луцький промовляв про політику Банку Рільного.

е) Освітня Комісія. Постійні члени: посли Д. Великанович, М. Рудницька і С. Хруцький. 20. XI. пос. Хруцький промовляв у справі продовження речинця на поширання докторського диплому; 23. XI. пос. Хруцький — у справі кваліфікацій вчителів; 27. XI. пос. Хруцький — в обороні білоруської гімназії в Радошковичах; 5. XII. пос. Целевич реферував внесок Українського Клюбу на зміну кресового шкільного закону; 14. XII. пос. Великанович реферував внесок Українського Клюбу на зміну учительської прагматики (обмеження права переношення учителів); до підкомісії для цієї справи ввійшли посли Великанович і Хруцький.

ж) Скарбова Комісія. Постійний член: пос. д-р І. Блажкевич; на засіданнях 15. 16, 23 і 30. XI. промовляв у справах: грунтової трансакції поміж урядом і м. радою у Станиславові (у користь громади) та в справі неправного виміру доходового податку для селян і за здержання екзекуцій. Має реферувати внесок Українського Клюбу про неправний податок від деяких будинків у сільських громадах.

з) Закордонна Комісія. 9. XI. пос. Вол. Целевич виступав за прийняттям віденської конвенції у справі емеритур.

и) Регуляминова Комісія. Постійний член: пос. д-р В. Загайкевич. 1. XII. пос. д-р В. Загайкевич перейняв реферат вимоги м-ства справедливости на видачу судам 3-х українських послів; 12. XII. пос. Хруцький промовляв при справі устійнення речинця, від якого рахується важність посольського мандату; 19. XII. у цій самій справі виступав пос. д-р Ів. Блажкевич.

2. Плєнарні засідання.

6. XI. пос. С. Хруцький виступав при генеральній бюджетовій дебаті (м. ін. порушив у ній львівські події, на що мін. Складковський склав відому заяву; у приводу цієї заяви вибухла з українських лавок демонстрація). 13. XI. пос. д-р В. Загайкевич мотивував негайність внеску Українського Клюбу в справі листопадових подій у Львові (на тому-ж засіданні в звязку з переговорами поміж пос. д-ром Л. Бачинським і міністром Складковським прийшло на лавках Українського Клюбу знову до демонстрації проти мін. Складковського). 16. XI. пос. д-р І. Блажкевич промовляв при справі нострифікації декрету про карно-адміністративну поведінку (зголосив і боронив поправку про передачу в користування громади всіх сум, почисканих із кар, без огляду на спосіб добуття їх). На тому самому засіданні пос. Хруцький мотивував негайність внеску в справі церкви в Острові пов. Володи на Холмщині. 23. XI. пос. О. Вислоцький промовляв проти законопроєкту на новий грунтовий податок (1. читання); з приводу недопущення до голосу записаного до цієї справи пос. А. Кузьми, пос. С. Хруцький зголосив з місця протест, який викликав перепалку з марш. Дашинським. 30. XI. голова Українського Клюбу пос. д-р Дм. Левицький зголосив протест заяву проти зневаження пос. Хруцького послом Полякевичем (ББ). 5. XII. пос. М. Рудницька виголосила промову при справі устійнення кваліфікацій учителів середних шкіл (зголосила й мотивувала поправку про признання важности закордонних дипльомів із кресними).

3. Інтерпеляції і внески.

На загальне число 171 інтерпеляцій, зголошених у біж. році, від початку осінньої сесії зголошено їх 73. З того в господарських справах — 20, адміністративних — 30, шкільних — 14 і різних — 3. Внесків, на загальне дотеперішнє число 47, зголошено від кінця жовтня — 23, з того в господарських справах 14 і в адміністративних 9. Особисто 13. XII. пос. О. Луцький інтерпелював у міністра закордонних справ у справі репатріяції Музею Ставропігії і того-ж дня відбув у міністра зем. реформ Станєвича конференцію у справі парцеляції церковних земель (разом з др. Храплівим).

II. СЕНАТ.

Зголошено від осени 16 інтерпеляцій (на загальне число 30), з того 5 в господарських справах, 5 в адміністративних і 6 в шкільних.

Проти кпин над українським університетом.

Заява пос. Міленни Рудницької, складена на Бюджетовій Комісії 21. ц. м. перед голосуванням поправок до бюджету м-ства освіти.

Маю честь скласти в імени Українського Клюбу слідуючу заяву, щоби вияснити наше становище до поправки, яку зголосили пп. посли Чапінський і Дібуа та яка каже про призначення 200.000 зол. „на організаційні видатки на український університет у Львові“.

Сума 200.000 зол. на організацію українського університету у Львові є така мала, що трудно глядіти на неї поважно. Коли призадумаємося на хвилину, що коштує зорганізування вищої шкільної установи та коли порівняємо суму 200 тисяч, які пропонують пп. внескодавці, з сумою трицятькількох міліонів, які польська держава видає річно на польські вищі школи, ба навіть коли порівняємо суму 200.000 з іншими поправками тих самих пп. послів як напр. з поправкою п. Дібуа, яка домагається суми 30.000 зол. на одну нову університетську катедру робітничого законодавства, тоді зрозуміємо цілий трагікомізм цієї поправки. Справді, невідомо, чи вважати її як несмачний жарт чи як глум над найбільш пекучими культурними потребами українського населення. З тих причин будемо голосувати проти цієї поправки.

Народній Зїзд.

Другий день нарад Партійного Зїзду Українського Національно-Демократичного Обєднання дня 25. грудня 1928.

(Звіт)

Продовження нарад почалося в год. 9.50 рано. За президіяльним столом сен. д-р А. Горбачевський, що відкриває наради. На порядку продовження дискусії над політичними рефератами. Перед уділенням голосу першому записаному до слова вчорашнього дня пос. **О. Луцький** ставить внесення, щоби листу промовців замкнути та обмежити час промов до 5-ти мінут. Внесення принято.

Першим промовляв сенатор **Ст. Мурило** в справі поширення преси. Її форму, зокрема в справі центрального партійного органу. В органі муситься ширше поставити відділ в ситуації історичного змісту, а далі відділ господарський та економічний. Понад те промовляв за вдалійшим обробленням ідеології інтелєгенції до селянства. Зголошені промовці пп. **Островський, Добрянський та Витвицький** відмовилися і тому не промовляли. **Д-р В. Гербовий** зрезигнував з слова. Від Центр. Комітету відповідали промовцям на всі порушені справи **пос. Целевич, сен. Троян** і пос. **Д. Паліїв.**

В часі нинішних нарад бере участь 274 делегатів. Одна їх частина з краю зїхалася вчора та прибула на зїзд аж у пополудневих пізних годинах. В нинішних нарадах беруть участь усі. У звіті з вчорашніх нарад пропущена замітка про те, що Зїздові приcлав письменний привіт **сеніор наших політиків** б. віцепрезидент австр. парляменту **Юліян Романчук**, в якому він оправдує свою неприсутність недугою. Так само наспів письменний привіт від посла **Фердинанда Лянга** з Видгощі. (Ф. Лянг вибраний послом в 18-ім у львівськім виб. окрузі)

*

Провідник Зборів **д-р А. Горбачевський** комунікує Зїздові про вислід конституючого засідання, яке відбув вчора новообраний Центральний Комітет. Головою партії вибрав Центр. Комітет одноголосно **д-ра Дмитра Левицького**, а генеральним секретарем партії **д-ра Любомира Макарушку**. Інших членів президії та членів партійної екзекутиви вибере ЦК на найближчому своєму засіданні.

Зїзд приняв вістку про вибір головою партії д-ра Дм. Левицького довгими бучними оплесками. Потім попросив слова голова і подякував Зїздові за довіря, а далі висловив богато незвичайно цінних думок про реальну працю будня на місцях, про організацію та про партійну дисципліну. Зокрема заявив, що буде по своїм силам та спроможности виконувати вложені на нього завдання та буде стояти на сторожі партійної програми та досі з важким трудом набутого всего партійного надбання і морального престіжу партії. Зїзд приняв цю промову голови знов невмовкаючими довготриваючими оплесками.

До слова приходить **пос. Луцький**, що виголошує реферат про завдання Повітових Народних Комітетів. Бесідник зазначує, що масове приєднання членів до УНДО діє, коли наші Повітові Комітети стануть дійсними керуючими осередками усього національного життя в повіті. Їх найважніша ділянка праці — це політика. Голова Повітового Комітету мусить докладно знати цілі й методи політичної праці УНДО, мусить стежити за методами і успіхами усіх інших політичних організацій працюючих в повіті та розкривати їх дійсне (справжнє) уткане обличчя. В Повітовім Комітеті мусить бути хоч один референт для освітно-культурної праці, який пізнавши докладно дійсний стан цеї справи в повіті, виготовляє звичайно плян праці в повіті на цій ділянці. До цього референту належить справа усього державного, приватного і фахового шкільництва в повіті, вся праця у читальнях та інших установах громадського і позашкільного виховання, передусім серед сільської та міщанської ремісничо-робітничої молоді. Другим доконечним референтом в Повітовім Комітеті це референт хліборобських справ. Він мусить знати дійсні відносини в наших місцевих земл. з-й

сву рентовність господарств в повіті та випрацювати план праці в напрямі поширення нашого земельного посідання, поліпшення методів хліборобської праці та ліпшого збуту її продуктів. Тут належать і всі парцеляційні (церк. земли і панська), комасаційні та меліораційні справи в повіті, відбудова краю і т. д. Четвертий референт в Повітовім Комітеті — це референт кооперації та приватної торгівлі і ремесла в повіті. Мусимо знати, що ми вже осягнули на цій ділянці і виробити докладний план праці. Окремий реферат в Пов. Комітеті повинен охоплювати справи жіночі (домашня господарка жіноча, гігієна сільського життя і т. п.). Цей референт міг би взяти на себе ще й усі справи суспільної опіки. Окремий і дуже важний реферат в Пов. Комітеті — це реферат про самоурядування. Хочемо і мусимо захопити ціле самоурядування на нашій території. Це добра, практична школа, як (хочби у вузьких межах) виконується владу в селі і повіті. Цей референт мусить зібрати дані про нашу участь у самоурядуванні, про сільські і повітові бюджети та випрацювати план праці для наших громадських і повітових рад, для наших представників в комунальних касах і т. д. При кождім Пов. Комітеті мусить бути повітова канцелярія, яка в часі сучасного і повного занепаду почуття права давала би нашим членам оборону у всіх, передовсім податкових і адміністраційних справах. Коли ми так зорганізуємо наші повітові Комітети, тоді їх праця буде жива, до живої праці приступлять маси. Для такої праці треба розумних, фахових живих людей. Де найдуться такі люди, там легко найдуться і фонди для партійної праці. Жива всебічна наша праця підірве ґрунт під ногами усякого демагогічного політиканства інших партій.

Реферат посла Луцького, ілюстрований численними прикладами з життя, викликав велике запікавлення, а Зізд нагородив референта рясними оплесками.

По рефераті посла Луцького переведено між присутніми збірку на українських політичних вязнів.

З черги прийшов до слова **інж. Юліян Павликовський.** Він виголосив обширний, ілюстрований численними цифрами і датами реферат про наше економічне положення в Польщі та про економічну політику Українського Нац.-Демокр. Обєднання. Референт спинився довше над кольонізацією та її перипетіями, над парцеляцією, її видами та реалізацією, над польською економічною і кредитовою політикою, над нашими досягненнями в господарській ділянці та над найближчими завданнями українського народу в тих ділянках. Цей цінний реферат як також інші будуть опубліковані окремо.

До слова приходить сен. **Галущинський Михайло** та виголошує реферат про освітний стан українського народу і положення нашого шкільництва та про шкільну й освітню політику Обєднання. Референт підкреслив, що українська школа стала в Польщі нереальною величиною. Все те, що в ній є, від духа починаючи і на програмі кінчаючи, є протинаціональне. Оборона українського шкільництва мусить стати й стояти на принципі самопошани й національної гідности. У позашкільній освіті мусимо позбутися ділетантизму, того провінціяльного просвітянства, яке не має нічого спільного з фаховим трактуванням найважнішої ділянки національного життя. При нашому соціяльному складі, підставою позашкільної освіти мусить стати сільсько-господарське шкільництво. Наші болячки — відновлюване москвофільство та інтернаціоналізм — можна побороти тільки збірною і організованою працею і в низинах і на вершинах національного життя. Поривають гасла мають тоді вартість, коли відповідають виробленому внутрішньому пересвідченню. Коли воно буде — тоді зникне всяка національна демагогія. Конкретні внески у шкільно-освітній ділянці представив референт у резолюціях, в яких теж висказана вся теперішня урядова шкільно-національна політика. (Одногодинний реферат сен. М. Галущинського, повний глибоких думок та виголошений у прегарній формі, викликав довготревалі оплески).

Сен. д-р Троян Кирило виголосив річевий реферат про фінансові справи партії та про партійний податок і податок, наложений на членів Української Парляментарної Репрезентації. Референт поставив у тих справах відповідні резолюції.

Пос. Мих. Струтинський, як референт резолюцій, відчитує проект резолюцій: 1) в освітніх та шкільних справах, 2) в земельних та економічних справах і 3) в справах громадського самоврядування.

ДИСКУСІЯ НАД РЕФЕРАТАМИ.

Перший забирає слово в дискусії селянин **Гр. Скасків** (Підгаєччина) у справі організаційної праці на місцях в усіх установах. Висказує побажання, щоби конче видати всі реферати окремою книжкою, бо в них величезний фактичний матеріял, який необхідно спопуляризувати. **Д-р Біляк** порушує справу примусового викупу серввітутів на північних наших землях і справу примусової асекурації, якими мусить докладно і пильно зайнятися наша партія. Крім того спиняється над організацією міст. **о. Притуляк** говорить про підтримку для нашої Парляментарної Репрезентації. Висловлює дезідерат, щоби конечно видрукувати всі реферати, зокремаж реферат пос. О. Луцького про завдання Повітових Народніх Комітетів. Далі ілюструє відносини на місцях зокремаж в самоуправній ділянці. **Інж. Микитюк** порушує справи нашої сили і вартости в краю та морального престіжу в світі. Далі змальовує відносини серед нашої еміґрації та порушує справу стягання фахівців еміґрантів до краю.

о. Ол. Стефанович забирає слово в справі резолюцій та висказує побажання, щоби їх якнайкраще спопуляризувати, а далі висказується за тим, щоби виготовити відповідні меморіяли до відповідних міжнародніх установ. Порушує також справу представництва нашого духовенства на парляментарній арені.

о. Пшепюрський (Сянiччина) в справі академічної молоді. Висловлює postулят до Центрального Комітету впливати на молодь у тому напрямі, щоби вона в усіх ділянках життя і органічної праці в краю виявляла більше активности.

Інж. Король (Бучач) висловлює апель, щоби пос. Луцький поширив та розробив свій реферат про органічну працю на місцях та опублікував його для загального ужитку. Далі висловлює апель до послів, щоби вони займалися менше виголошуванням вічевих промов, а більше органічною працею. Висуває дезідерат заснування української телеграфічної аґенції. Ставить внесення, щоби унормувати справу мандату в тернопільському виборчому окрузі.

Голова **д-р Дм. Левицький** просить, щоби того внесення не ухвалювати, а передати справу до вирішення Центральному Комітетові.

В. Бачинський (Тернопіль) і **д-р Заплітний** зрікаються слова.

Пос. Мілена Рудницька забирає слово в справі освітніх резолюцій та пропонує їх доповнення. Висловлює на адресу ЦК побажання, щоби він виготовив квестіонар для збирання матеріялів у шкільних справах. Накінець порушує справу організації жіноцтва в партії. Заявляється проти творення окремих жіночих секцій.

Селянин **Поліщук** порушує справу організації селянства та партійного податку.

Ґораль (Борщів) ілюструє прегарними прикладами успішну організаційну працю на місцях.

Мих. Галібей (Львів) спиняється над справою організації міщанства та оборони їх прав.

Пос. Паліїв ставить внесення на перервання дискусії та її замкнення на те, щоби перевести голосування над резолюціями. Оба внесення принято.

Сен. М. Галущинський як референт культурно-освітніх резолюцій погоджується з запропонованими резолюціями.

При голосуванні всі запропоновані резолюції принято одноголосно. По голосуванні дискусія продовжується.

Пос. Паліїв говорить про підпорядкування всіх проявів нашого життя національній політиці. Далі відповідає інж. Микитюкові на порушені ним справи української еміґрації.

Селянин **Лішак** говорить про курси для повітових організаторів.

Д-р Паславський проти особистих порахунків між членами партії а за гармонією та дружньою працею в партії. Звертає увагу на великий болячк, що поширюється в Ліському повіті, а саме москвофільство.

Селянин Мигаль (Сокальщина) порушує справу Народнього Дому. В Сокальщині ходили москвофільські висланці по селах і збирали в окрузі підписи селян нібито на те, щоби відібрати Народний Дім у Львові для українців. Є це звичайна провокація та подле шахрайство. Промовець закликає Парл. Репрезентацію, щоби зробила з цього відповідний ужиток. Спиняючись над справою бюджетів громадських рад пропонує розвести пропаґанду за вставлюванням позицій на „Рідну Школу", „Просвіту" та українських інвалідів до громадських бюджетів.

Аґ. Добрянський висловлює признання всім референтам за їх реферати та порушує справу організації на Волині.

О. прал. Куницький в справах представництва нашого духовенства, які порушив о. Стефанович. Стоїть на становищі, що нема заступництва клясового, тільки загальнонаціональне, а воно в соймі заступає гідно та солідно і справи нашої церкви. Пояснює справу парцеляції ерекціональних ґрунтів і дає в тій справі річеві вияснення.

Селянин Видрівський (Золочівщина) порушує справу підтримки нашої кооперації та наших купців, щоби не давати зарібку жидівським купцям, які дають зароблені на нашому населенні гроші також на викуп землі в Палестині.

Сен. К. Троян зрікається слова.

Гр. Глаский (Луцьк) говорить про працю на Волині та про допомогу Галичини для неї.

Студент Витвицький порушує справу нашої студентської молоді. Твердить, що студентська молодь не є занархізована. Навпаки, наша молодь у 90 відс. є національно настроєна і вона ніколи не відтягалася від ніякої праці. Далі порушує дуже болючу сторінку нашої дійсности, а саме, що наші абсольвенти високих шкіл масово йдуть на становища урядників і учителів на захід. Підносить накінець справу влаштовування спеціяльних вищих курсів для молоді, які давалиб нам цілий кадр організаторів і практичних робітників. І в тій справі висловлює дезідерат на адресу нового ЦК нашої партії.

По тім провідник нарад д-р Марітчак закриває Зізд в год. 5-тій пополудні. Другого дня наради відбувалися безпереpвно. Присутні відспівують національний гимн і розходяться домів.

*

У вчорашньому звіті пропущено в списку нововибраних членів Центрального Комітету через недогляд особу п. **Михайла Черкавського** (з Кремянця), що цим і доповнюємо. Разом з головою Центральний Комітет складається з 41 членів і 10 заступників.

НОВИЙ ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ У. Н. Д. О.

Тому, що вчорашнє число „Діла" сконфісковане і наслідком того не дійде до наших читачів, подаємо в нинішньому числі ще раз список членів нововибраного на Народньому Зізді Центрального Комітету У. Н. Д. О.

До Ц. К. партії входять.

1) Д-р Дм. Левицький, 2) д-р Баран Степан, 3) Боднарович Осип, 4) д-р Волошин Михайло, 5) д-р Витвицький Степан (Дрогобич), 6) Дециикевич Володимир, 7) Зелений Андрій, 8) Ігнат Евстахій, 9) Ковшцький Іван (Львів), 10) о. Куницький Леонт., 11) д-р Куровець Іван, 12) Лішак Микола (селянин з Рогатинщини), 13) пос. Луцький Остап, 14) д-р Лисяк Павло, 15) д-р Макарушка Любомир, 16) Мартюк Іван (Копичинці), 17) д-р Марітчак Олександер, 18) Мудрий Василь, 19) Назарчук Федір (Волинь), 20) о. Онишкевич Степан (Купновичі пов. Рудки), 21) д-р Олесницький Юл. (Станиславів), 22) інж. Юл. Павликовський, 23) Павлюк Іларій (селянин, Волинь), 24) Паліїв Дмитро, 25) Пеленський Зиновій (Львів), 26) Полубинський Василь (селянин з Сянiччини), 27) Рудницький-Кедрин Іван (Варшава), 28) Рудницька Мілена, 29) Стефанівський Мих. (Львів), 30) Струтинський Мих., 31) о. Сухий Володимир (Болехів), 32) Творидло Микола, 33) Тершаковець Гриць, 34) д-р Троян Кирило, 35) Храплнвий Евген, 36) Хрупький Серґій, 37) Целевич Володимир, 38) Шепарович Олена, 39) Чукур Юра селянин з Печеніжинщини, 40) місце для представника студентів, 41) Михайло Черкавський (Кремянець). Заступниками членів ЦК. вибрані: 1) Галібей Михайло, 2) д-р Гижа Іван, 3) Брестенюк Дмитро 4) Кохан Володимир, 5) Мартинець Теодор (Львів), 6) Пашкевич Іван (Коломия), 7) Рудницький Іван (Львів), 8) Селезінкова Ніна (Сокаль), 9) Скасків Григорій (селянин з Підгаєччини) і 10) Яворський Олекса (Підгайці).

До Партійного Суду ввійшли: 1) д-р Антін Горбачевський, 2) д-р Володимир Охримович, 3) д-р Степан Федак, 4) о. Юліян Татомир, 5) Борис Охримович, 6) Ярослав Колтунюк, 7) Мирон Гаврисевич, 8) Микола Загульський, 9) д-р Евген Щуровський.

Ріжні вісти.

ПЕРЕД ДИМІСІЄЮ КОРОШЕЦА?

Клюб послів-демократів у Білгороді радив у справі внутрішньо-політичного положення в державі. Після реферату голови Давидовича ухвалено одноздушно резолюції, в яких осуджено різко політику теперішнього уряду і виставлено домагання основної ревізії цілої внутр.-політичної діяльности уряду. В югославянських офіціяльних кругах рахуються з тим що президент міністрів Корошец внесе під впливом цих постанов демократичної партії димісію цілого кабінету.

АНГЛІЙСЬКОМУ КОРОЛЕВІ ПОКРАЩАЛО.

Здоровля англійського короля поправляється. Лікарі й найближче окруження короля заявляють, що безпосередня небезпека для його життя вже минула. Віднині буде вже виходити тільки один бюлетин денно про стан здоровля короля.

МОСКВА БЕЗ ХЛІБА.

В Москві були великі демонстрації населення, спричинені недостачею хліба по пекарнях і крамницях. У звязку з тим скликано спеціяльне засідання московського совіту. Тривожні настрої зростають у місті тим більше, що по крамницях нема також чаю, масла, рижу й інших продуктів. Ціни на всі споживчі продукти в Москві в останньому часі дуже зросли.

ПРОТИ РАДЯНСЬКОГО ПОСОЛЬСТВА.

Весною 1919 р. мають відбутися переговори між Чехословаччиною і СРСР в справі заключення торговельного договору. Після заключення того договору радянська торговельна місія в Празі малаб бути перемінена в посольство СРСР, хоч формально Чехословаччина не визнає СРСР. Проти цього пляну виступає різко орган Крамаржа „Народні Листи", пишучи: Посольства істнують тільки в тих державах, які себе взаємно визнали. Таке обходження справи мін. Бенешом, щоб тільки визнати СРСР, не здасться на ніщо, бо справа більшовицького посольства мусить бути предложена раді міністрів, яка не може визнати протиєвропейської радянської тиранії".

По широкому світі.

У Финляндії утворено новий коаліційний уряд, якого головою став Мантере, а міністром закордонних справ Прокопе. Політичні партії не вважають нового уряду коаліційним, але урядом авторитету.

В Москві закінчила свої наради німецько-радянська конференція, на якій управильнено багато справ. М. ін. полагоджено справи, що дотичать віaду і виїзду, митних формальностей, охорони промислової власности, арбітражу в ділянці торговельній і практичних проблем економічної натури. Заключені умови входять в життя в найближчому часі. Після підписання протоколу німецька делеґація виїхала до Берлина

Відгуки дня.

Тяжка децизія.

Я мав недавно гостя. Приїхав з далекої провінції і переїзджаючи на глибоку провінцію, вступив до мене, переночував, а точніше беручи — перебалакав ніч.

Як тільки гість увійшов у хату, я зразу запримітив, що він щось поважного задумав. Бувало приїздив у старенькім зитертім одязі, у черевиках, що зязом дивилися на світ божий, у пальті, що памятало ще весілля старшого брата його діда. А тепер!...

Чорне убрання, що пахло ще кравцем, черевики „на рипах" і ясні камашки по них.

Зате фізіономія мойого знакомого зовсім не дострoювалась до обновленої гардероби. Лице видовжилось, очі привяли, уста, хоч і рішучо затиснені, але скривлені мов від внутрішнього болю.

— Що тобі? Ти може хорий?! — питаю його на вступі.

Мій знакомий махнув рукою:

— Ет! Ще гірше, як хорий...

— Щож таке?

Мій гість присунувся з кріслом до мене і сказав гробовим голосом:

— Я рішився...

Зробив при тім таку міну, якби що найменше рішився скочити з львівського ратуша.

— На що ти рішився?

— Я рішився на женячку — зітхнув, як повий ковальський міх.

— Ну і що? Їдеш, то їдь! Не перший ти і не останній. Врешті як не хочеш, то не їдь.

— Власне, що хочу... Тільки бачиш...

— Тільки що?

— Женитися — дурниця. Тільки освідчитися тяжко... Я ще ніколи не освідчався.

— Нічого. Піде, як по маслі. Аже ниві дівчата не в тімя биті, — відразу додадуться, що до чого...

— А як дістану гарбуза?!

— Чому маєш дістати? Вона богата?!

— Не має сотика.

— Гарна?

— Так... Приємна...

— Молода?

— Досить... Значить, не дуже... Рік старша від мене.

— Пфі! Не маєш, друже, чого боятися, напевно прийме!

Мій гість весело всміхнувся, але сумно похитав головою.

— Добре тобі казати! Не за твою шкіру ходить...

І по хвилі зітхнувши:

— Ех, чому то не можна освідчитися через когось третього?...

— І це можна... Але я думаю — не треба. Молодий хлопець, на добрім становиську, здоровий, чогож тобі боятися? Полетить, не то піде за тебе.

— Піде!... А як не піде? А як батьки не згодяться? А як вона зачне ставити якісь умови?

А як, а як, а як — і так аякав аж до білого дня, а я трохи слухав, трохи спав, а трохи пускав попри вухо.

Пригадую собі, десь коло третьої над раном я порадив йому, що як дістане гарбуза, то оженю його з іншою. Видно запамятав собі мою раду, бо як відїздив, то ще в дверях шепнув до мене:

— Слухай! Якби там щось не теє, то ти мене жениш. Але прошу тебе, зроби так, щоби я не потребував освідчатися. А я тобі вже віддячуся якимсь подарунком!...

Поїхав.

А я прошу Бога, щоб дістав гарбуза. Знакомій дівчині я вже освідчився і вона зі сльозами в очах приняла, ще й подарунок обіцяла.

Хто знає, може це буде початком моєї нової професії, яка принесе мені мінімум екзистенції?

Аже освідчатися в нинішніх часах так легко!...

Галактіон Чіпка.

Новинки

— **Випозичальня книжок „Ізмарагд"** перенесена до нового льокалю при вул. Косцюшка ч. 5, І. поверх, відкрита кожного дня від 9—1 і 3—7. 1132 1-10

— **Зайняття „Діла".** Львівське староство гродське зайняло вчорашнє число „Діла". За яку статтю — досі не відомо. Наші читачі наслідком того не отримають цього числа „Діла", бо весь наклад сконфіскований.

— **Журналістична етика.** В ч. 80. парискових „Українських Вістей" находимо довгу статтю п. з. „Великий французький фільософ Анрі Бергсон одержав нагороду Нобля", що є дослівним передруком фейлетонів члена нашої редакції Мих. Рудницького, друкованих у чч. 265, 266 і 267 „Діла". Редакція „Українських Вістей" підписала їх криптонімом „Грегуар" не вказуючи ні автора статті, ні джерела, звідки вона „позичена".

— **Останні доручення Куліджа.** Президент Кулідж вислав своє прощальне доручення 70-му Конгресові. В тому посланні він доручує Конгресові, щоби затвердив противорнний договір Келльоґа; щоби покликав до життя Федеральну Раду, з фондом для допомоги хліборобським кооперативам збувати надвишку продуктів; щоби приняв постанову про фонди на будову нових кружляків. При цьому зазначив, що Америка ані імперіялістична, ані мілітаристична держава, себто що вона не посягає по чужі території. Далі сказав, що весь річний прихід народу Америки доходить тепер до 90 білїонів (міліярдів) долярів. В Америці, казав, великий добробут, заробітні платні зростають, а все те край завдячує праці й ощадности народу. В такт пригадав, що федеральний бюджет не має недобору хоч в одному році сплачено один білїон воєнного довгу, з якого ще лишилось 15 білїонів. Також доручив президент Конгресові зміну іміграційного закону, аби допустити сюди учених спеціялістів у нових галузях промислу та влекшити злуку розлучених родин.

— **Скільки курять німці.** Німеччина — країна, де найбільше курять. За один рік там викурили 33 міліярди папіросок, себто втричі більше як перед війною. Самі берлінці вживають річно 6 міл. папіросок річно, що дає пересічно (враховуючи сюди й немовлят) 4 папіроси денно.

— **Наркотики на 5 мільйонів долярів.** Митні американські агенти відкрили на французькім трансатлантійськім пароплаві „Рошамбо" великанський вантаж з наркотиками. Його оцінили на 5 міл. дол., а найшли там ріжні наркотики від кокаїни до опію в скриньках з написами „зубні щіточки". Покищо не арештували нікого. Ствердили, що ці дорогоцінності йшли на адресу одного шікагівця, якого давно підозрівали в праці з централею контрабандистів. По інформаціям поліції це та сама шайка, що підготовила кілька тижнів тому вбивство мільонера, грача та спортсмена Ротштайна. До урядів французького, англійського та німецького звернуться Спол. Держави з проханням, видати членів цієї шайки в ріжних містах. Досі американська митниця не переловила ще такої великанської добичі.

— **Футра в роботі.** Морози звернули увагу на предмет першорядної ваги в теперішню пору: футра. До крамниці футер Фіша на Гетьманській вул. ч. 24. заглянула поліційна контроля, щоби ствердити, що ця фірма обманювала дотепно митницю фальшивими фактурами, а до складу футер Копельмана на Капітульній площі заглянули через діру в стелі вломники і забрали дві „низки" кримських шкурок.

— **Катастрофи й нещасти.** Біля Нового Санча зударилось авто з поїздом; шофер убитий, подорожник інж. Марцінкевич небезпечно ранений. — У Білгороді згоріло кіно. — У високих Альпах скелі, що обірвались, засипали частину міста Ернбрун. — Дощі на побережі Чорного Моря підмили береги так сильно, що земля засипала один корабель з моряками. — У Ню Йорку згоріла найбільша церква в Америці, ще недокінчена сектою баптистів, вартости 4 міл. дол. — У Мексику в фабриці штучних огнів вибух знищив усіх: 6 убитих, 10 ранених. — У місті Газард (стейт Кентукі) згорів один з найбільших готелів вартости 500.000 дол., а з ним 9 осіб.

— **Ріжні вістки.** Зі справоздання прочитаного на пленумі московської контрольної комісії виходить, що за рік виключили з комуністичної партії 1458 „троцькістів". — Муссоліні взяв на себе ще один міністерський портфель: міністра кольоній Больцоса, якого „подав" до димісії. — Офіціяльні дані кажуть, що в Ню Йорку було в 1927 р. 192.037 розводів — себто на 11.184 більше, як у попередньому, в це так один розвід на 10 подруж. — Комітет премії Нобля в Штокгольмі має намір присудити її в 1929 р. баронові Кубертенові, основникові і почесному голові міжнародного комітету Олімпійських змагань. — У Москві бракує щіточок до зубів; „Вечерня Москва" стверджує, що на території всього СРСР є їх тільки на 25 проц. — Між приятелями Гайдельберського університету в Америці зібрано 500.000 дол. для будови нового крила цього університету.

— **Померли:** відомий німецький історик Теодор Геннер, проф. унів. у Вірцбургу; — у Берліні відомий російський критик проф. Ю. І. Айхенвальд у 57 р. життя переїханий автом; головний командант італійської армії підчас війни Люіджі Кадорна; — франц. письменник Танкред Мартель; — анґл. дослідник Марден, якого трупа найшли на горі Аконкаґва, на висоті 14.000 стіп; він пропав без вісти кілька місяців тому; у Ню Йорку американська поетка Елінор Айлі.

— **Проти церковного стилю.** Всі комісаріяти праці в СРСР дістали розпорядок, щоби не допустили до подвійного святкування Різдва і Нового Року. У СРСР заведений, як відомо, новий стиль, але чимало громадян піддержує ще стару традиційну звичку, відсвятковуючи Різдво та Новий Рік удруге. Згаданий розпорядок каже, що робітники, які не стануть до роботи в днях свят по старому стилю відповідатимуть своєю платою за загаяні дні і мусять бути приготовані на наслідки такого знехтовання наказу.

— **Також кандидат.** Професори університету в Букарешті ставлять кандидата на мирову нагороду Нобля за 1929 рік румунського посла в Льондоні Тітулеску.

— **Не буде різдвяних виставок** у вікнах крамниць, по наказу московського совєта. На тиждень перед святами почнеться спеціяльна перевірка всіх крамниць, щоби остаточно зліквідувати різдвяні виставки. Так каже „Комсомольська Правда".

— **Карієра.** Сестра Вільгельма, що вийшла минулого року за російського авантюриста Зубкова, молодшого від неї на 30 літ, вибирається в Америку з відчитами про... своє життя. Її молодий муж притягнув на неї увагу такими ріжними чудасіями та скандалами, що вона може напевне рахувати на авдиторію американських снобів. За відчити обіцяють їй мільйон марок.

Ювилей Андрія Чайковського.

Привіти.

На ювилейне свято д-ра Андрія Чайковського з приводу 40-ліття його літературної діяльности наспіли численні привітні письма й телеграми від українських установ, українських робітників пера і громадських діячів, а також від друзів і приятелів Ювилята. Наведемо найважніші з них.

Від українських установ витали Ювилята: Головний Виділ Т-ва „Просвіта", Головна Управа „Рідної Школи", Наук. Т-во ім. Шевченка, Сокіл-Батько, Український Пластовий Улад, Президія УНДО, Союз Українських Адвокатів, Товариство Українських Правників, Т-во „Прихильників Освіти, Українське Краєве Т-во охорони дітей і опіки над молоддю, Муз. Т-во ім. М. Лисенка, Головний Виділ „Учительської Громади", ред. „Діла", Вид. Спілка „Діло", ред. „Ради", ред. „Свободи", ред. „Нового Часу", ред. „Жіночої Долі", вид. кооператива „Червона Калина", ред. „Вістей з Лугу", видавництво „Світ Дитини", Студентська Громада, всі українські товариства з Бережан (разом 19), всі українські товариства з Самбора (разом 17), чит. „Просвіти", кружок „Сільського Господаря" і кооператива „Надія" в Кульчицях Шляхотськ., українські т-ва (філія „Просвіти", кружок „Рідної Школи", Українська Бесіда й ін.) в Залїщиках, Т-во Українських Націоналістів у Ліюжі, Акад. Т-во „Січ" у Відни, Народня Гостинниця, філії „Учительської Громади" в Перемишлі, Рогатині, Коломиї, Чорткові, Стрию, Тернополі й ін., філія „Просвіти" в Коломиї, кружок „Рідної Школи" в Коломиї, пластуни з Коломиї, коломийське жіноцтво, учительство Коломийщини, Український Нар. Дім в Коломиї, Т-во „Родина" в Коломиї, кооперативні організації Покуття, видавництво „Ока" в Коломиї, українська книгарня в Чорткові, філія „Союзу Українок" у Сокалі, філія „Просвіти" у Сокалі, стрийська пластова молодь (зібрана на святочнім вечорі в честь Ювилята у Стрию), українське протиалькогольне т-во „Відродження" і союз протиалькогольних гуртків молоді в Рогатині, громадянство Калуша, філія „Союзу Українок" у Перемишлі, українське студентське т-во „Молода Громада" в Бродах, чит. „Просвіти" і кооператива „Промінь" у Синевідську Вижнім і богато інших.

Крім того надіслали привіти визначні українські діячі, письменники, громадяни і близькі знайомі Ювилята: през. Юліян Романчук, Василь Стефаник, Вячеслав Будзиновський, сен. Мих. Галущинський, сен. О. Кисілевська, консуль Г. Лапчинський, Володимир Лукич Левицький, учений-математик д-р Володимир Левицький, д-р Ярослав Гординський, Антін Крушельницький, Володимира Вільшанецька-Жуковецька, Мих. Західний, д-р Мих. Волошин, д-р Ол. Марітчак, Володимир Дорошенко, Федір Дудко, Володимир Островський з Волині, родина Огієнків з Варшави, Евген Вировий з Праги, Олеся і Яків Кривіцькі (привіт віршований), о. В. Петрик, о. Пісецький, о. Андрій Пелеський, о. С. Кульчицький, о. М. Свѣтецький, Ксенофонт Сосенко, д-р Остап Юрчинський, д-р Партицький, д-р Герматій, надр. Роман Дмоховський, Василь Окунь Бережанський, Іван Білинський Слотило, учителі-заточенці із Сувальщини (Ів. Зельський, Ів. Шсиківа, Ст. Продаківна), Микола Лепкавський, Іван Турбович (оба з Самбора), родина Слюзарів, Чичиловичів, Цурковських, О. Станимир, Антін Станецький, д-р Омелян Пацлавський, пастор Федів, д-р Мих. Лепкалюк, З. Ясеницький, Т. Рибачевський, проф. Николишин, кобзарі й бандуристи зі Скалата), коломийські адвокати-українці Черебаський, Ганкевич, Коссак, Турянський, Новодворський. — Вкінці занотуємо сердечні привіти від шкільних дітей: Гордія Стельмахова (уч. I. кл. гімн.), Вадима Стельмахова (уч. II. кл. гімн.) і Богдана Мандюка (уч. 4-ої кл. нар. школи).

З театру.

Кооператива „Український Театр" під дир. Й. Стадника: „Казка старого млина", драма на 4 дії С. Черкасенка.

Чи вільно ще нині згадувати про таку давню пєсу? Та чи ви певні, що коли її ставили в нас уперше, вдруге і вдесяте як новину, писали тоді про неї? Це одна з тих пєс, що так тісно зжилися з репертуаром наших театрів, як старі заслужені артисти, яких істнування ніхто не запримічує, тому, що вони видаються зовсім природною, необхідною появою.

Це пєса з тої старої доби — ще з памяті не дуже старого покоління — коли так мало було наших [illegible], що героя пєси драми було назвати Вагнером, між Іваненком і коли так багато було романтично-сентиментальної поезії в старих млинах, що на кожному [illegible] крутилися один [illegible], а на кожному [illegible] гуляв водяник з русалками. Цему пєсі [illegible] доба, коли з Заходу вітер доносив згуки „Затоплених дзвонів", що змішалися з мельниками нашого степу і утворили дивну сполуку наївного символізму з мужицьким реалізмом. Марина з „Казки старого млина" має в собі більше з „Сердешного млина" ніж з Гавптманівської [illegible]. Мотив бідної дівчини, [illegible]

вичем — один з тих, що розбуджував струни ніжних почувань довгі-довгі роки в нашій літературі.

Легко написати нині критику на таку пєсу. А проте якби ще иниі з десять авторів ушкварило десяток таких пєс, наші сцени мали би що грати, а публика мала би чим зворушуватись. Правда, що для акторів не менше підхожа пєса: крім ролі Марини нема в ній матеріялу для цілої креації. А як страшенно важко деклямувати вірші про буденні справи, а навіть передавати цілі фрази, начинені високими, абстрактними словами!

На салі не було замітно нудьги — а це найважніше. Управа театру радила собі, як могла, з куцою сценкою, щоби створити на ній ілюзію справжнього млина і розташувати довкола нього ліси околиці. Головні ролі поділили між собою п-і О. Кривицька і п. Бенцаль. Марина мала всю простоту невинної дитини природи, безпосереднє захоплення і ніжність голосу, чаруючого своєю щирістю; її радощі та горе чергувались не як гра, а мов справжні життєві переживання. П. Бенцаль мав енергійні акорди, по найкращим бажанням автора, але не почував себе добре вже з самим текстом. Сильну постать у масці, мімці та висловах дав п. Неделко. Багато такту в таких ролях на нашій сцені ліврована мала п-і Ковакова-Вірленська. З другорядних ролей прегарно відограв свою п. Гірняк, що мав виїмкові симпатії недільної публики, настроєної на веселий тон; п. Рубчак — ідеальний лід-мельник і без закиду п. Ярема, що мав найменшу ролю — кому.

М. Р.

Театри.

Кооператива „Український Театр“ від дир. Й. Стадника.

Середа 26-го, г. 7:30 веч. „Мазепа“, трагедія Словацького.

Пятниця 28-го г. 4. попол. „Скупар“ Молієра (для шкільної молоді).

Великий Міський Театр:

Середа 26-го, г. 7:30 веч. „Намисто Мадонни“.

Четвер 27-го, г. 3:30 попол. „Мораль пані Дульської“.

Четвер 27-го, г. 7:30 веч. „Одна одинока ніч“.

Пятниця 28-го, г. 7:30 веч. „Зломана драбина“.

Кіна.

„Аполльо“: „Людина сміху“ з К. Вайдтом.

„Лев“: „Приватне життя пані Олени“.

„Оаза“: „Червоний біс“.

„Палес“: „Шехерезада“.

„Фатаморгана“: „Борвій“.

Дописи.

ЛЬВІВ. (Св. Микола в школі ім. короля Данила на Жовківськім.) Як в минулих роках, так і цього року відвідав св. Микола нашу школу та обдарував дітей гарними дарунками. Кожна дитина одержала торбинку з ласощами, а найбідніші та найпильніші одержали ще скромний дарунок в одежі або біллю. Треба було бачити ту радість і зацікавлення діточок, як розвивали звязані пакуночки, щоб побачити, що там є. Ініціяторами в улаштуванні цього радісного свята для дітей були: „Братство христіянської любови“ при церкві оо. Василіян з опікуном дітей о. Лучинським на чолі та п-і Кордюкова, голова того братства. Розділ дарунків попередив концерт, виконаний дітьми нашої школи. В програму концерту входили: ритмічні вправи, співи, деклямації і танці. Всі точки програми нагороджувала публика довготревалими оплесками, домагаючись повторень. Сценічний образець „Лесь лицар“ відограли діти без закиду, а вже по мистецьки вивязалися зі своєї ролі учениця Лотоцька. Відспіванням народнього гимну покінчилося свято. Загальне вдоволення серед присутніх на салі та признання для учительського збору й управи школи, що підготовили технічну сторону свята, є доказом, що школа розвивається гарно і сповняє як слід свою місію в тутешній дільниці. — С. Д.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Дня 11. листопада п. р. по довгій а тяжкій недузі упокоїлася в Бозі в 25. весні життя в домі своїх родичів в Топорівцях Василина Угринівна, донька був. посесора дібр гр. кат. митрополії. По зданю семинарійної матури в 1923 р. не могла одержати учительської посади та переживала в домі своїх родичів, де окружена своїми найближчими, змогла розвинути прикмети своєї душі. В короткім своїм життю, дала стільки доказів чистого як слеза характеру, любови до свого краю та самопосвяти що глибоким жалем приходиться прощати її. Неначе скошений цвіт знеможена недугою, почувала себе щораз гірше, та мимо цього до останньої хвилі не залишала своєї праці, добуваючи останніх сил щоби не піддатися недузі. Вкінці недуга перемогла, та вкрила жалобою серця тих що так її любили. Похорон відбувся дня 12. листопада п. р. при участи трех священиків а чисельність тих що віддали її послідню прислугу, доказувала про важку втрату та любов до неї. В Покійній втратила громада свого опікуна а напів ідейну та щиру Українку. В. І. П. 1151 1

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Нотаріят в Золочеві пошукує солицитатора 1134 2—3

Пригадується Львівським Членам Союза Українок, що Загальні Збори і Зїзд Делегаток відбудуться дня 27. і 28. п. м. Початок нарад в четвер дня 27. п. м. год. 2. після полудня саля Бесіди. Цьогож дня о год. 8. вечером спільний чай з Делегатками. — **Головний Видїл.**

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАЙМУ новій умебльований двох панночкам студенткам або урядничкам. — вул. Гушинського ч. 19. II. пов. галерія на ліво. 1137 3 3

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ вул. Вінцентого Поля ч. 1. (бічна Зеленої). Тел. 39 60. 1129 4—5

ВСЯКІ годинникарсько - ювілєрські роботи виконує найстараннійше Домбровскі - Розважевскі Львів Готель Жоржа) вул. Академічна ч. 2. 2541 а) 30—?

ЗИМА — ГРУДЕНЬ — ЯЛИНКА. Футро з гарною підшивкою гафтованою у фірмі М. Козловська. Львів, вул. Академічна ч. 22 1149 2—?

КОНЦИПІЕНТА пошукую від дня 15. січня 1929. Адвокат Д-р Глазкий, Рогатин. 1148 2—3

ГОДИННИКИ тільки на знаних фабрик оригінальні продає за готівку і на рати від десяти літ з найдешевшою сторони звісна фірма Іван Фельтенрайх, Львів, пл. Марійська ч. 5 120-?

СПІЛЬНИКА з готівкою в долярах глядає первоглядний Магазин, стара фірма у Львові. — Зголошения до дня 3. січня 1929 р. Левицький, Охровек ч. 6 від год. 3. до 5 п п 1147 2—3

ДОМ МУРОВАНИЙ новий вільний, город садок, околиця Личакова за 20.000 дол. — Зголошення: Климків, Львів, вул. Глибока ч. 18 1143 1—1

МУЗИЧНИЙ КАТАЛЬОГ всіх краєвих та заграничних видань висилає даром і оплатно Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові, Ринок 10 1157 1 8

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Специяліст недуг легких, серця і жолудка

Д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном 20 25

II. КУРС

для кандидатів на торговельних референтів.

З днем 1. марта 1929 р. відчиняє Центросоюз II. КУРС підготовки кандидатів на торговельних референтів при Повітових Союзах Кооператив, котрий буде обнимати практику в слідуючих відділах Ц. С.:

1) В розділі товарів для підльвівської округи, відносно обслуги кооператив товарами споживчими, галантерійними і сільсько-господарськими.

2) В організаційно-люстраційнім відділі Ревізійн.

3) В відділах товарового звісконтрол... ЦСК.

4) В книговодстві і кореспонденції.

5) В кредитовім і векселевім відділі.

Час тревання курсу 6 місяців. Кошти удержання курсу в цілости поносять кандидати. При виїздах на люстрації повертає Центросоюз кошта подорожі.

В часі тревання курсу підлягають кандидати приписам службової прагматики про обовязки урядовців Центросоюза. По закінченню курсу кваліфікаційний іспит перед комісією установленою Надзірною Радою Центросоюза.

Приняті будуть на курс абсольвенти високих торговельних шкіл і курсів для абітурієнтів в обмеженій скількости осіб відповідно до можливости розміщення по відділах.

Подання враз з описом життя і свідоцтвами надсилати до Центросоюза у Львові, вул. Зиморовича ч. 20. до дня 31 січня 1929.

1152 1-2 Дирекція Центросоюза

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Видавничої Спілки „Діло“. Львів, Ринок ч. 10.